

Kerstfeest bij Sven en Lisa in Zweden

door

INGA KUITERT-WESTLING

Kerstvacantie! Lisa en Sven waren de eersten, die de schooldeur uitvlogen. Ze hadden van de Juffrouw een klein toespraakje gekregen en hadden nu vacantie! Drie weken vol feest en vreugde! Kerstfeest vieren met Vader en Moeder, zusjes en broertjes! Sleeën, schaatsenrijden en helemaal vrij zijn! Drie weken lijken zo lang, als je in 't begin staat, maar Lisa en Sven wisten wel, dat ze in een wip voorbij zijn, omdat er zoveel te doen en te beleven is. Lisa en Sven, zie je, zijn een paar Zweedse kinderen. Om hen op te zoeken, moeten wij 3 hele dagen met de trein reizen, steeds maar naar het Noorden. Dat zou niet gaan, en daarom wil ik jullie vertellen, hoe Sven en Lisa daar in Zweden Kerstfeest vieren, want dat weet ik precies. Nu hadden ze dus allebei Kerstvacantie, en ze liepen heel vlug naar huis om Moeder te helpen met de voorbereidingen voor het Kerstfeest. Zodra ze de keukendeur openden, konden ze de geur van de speculaas ruiken, waar Moeder mee bezig was. — „Mag ik helpen?” riep Lies. — „Ja, kind, als je tenminste niet al het deeg opeet.” Dat smaakt zo lekker, dat bruine speculaasdeeg, net zo als het ruikt. Je had moeten zien wat voor mooie figuurtjes Lisa

maakte: hartjes, varkens, poppetjes, geitebokken en sterren. En moeder bakte het allemaal lekker bruin en bros in de grote oven. Sven mocht ook wat doen. Hij stond in een hoekje kaarsen te maken. Op een stok had hij lange draden garen hangen, die hij telkens dompelde in het hete, gesmolten kaarsvet. Niet alle kaarsen werden even mooi en recht, want het was een moeilijk werkje! — „Kijk! Daar zet Vader de haverschoof neer voor de vinken,” zei Lisa en ze wees uit het raam. Met Kerstmis stond op iedere boerderij een haverschoof buiten, zodat de vogels wat te eten hebben, want de sneeuw ligt dik over alles heen. Zo behoeven de vogels geen honger te lijden. Het duurde ook niet lang

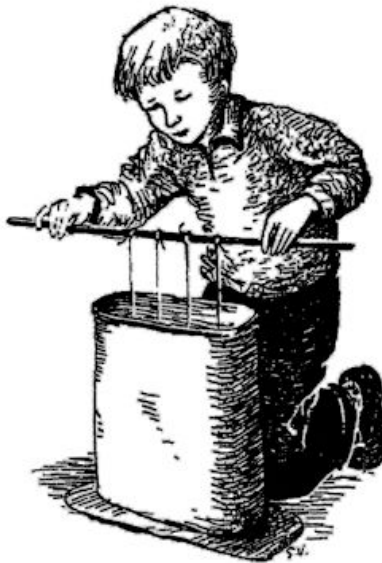
54

of daar kwamen al een paar van die mooie bloedvinkjes aanvliegen met hun rode borsten, en ze pikten, en ze pikten . . . Lisa en Sven werden de volgende morgen vroeg wakker. Vandaag mochten ze met Vader mee, het grote bos in, om een mooie, hoge Kerstboom uit te zoeken. want het was 24 December, de dag, waarnaar alle Zweedse kinderen heel erg verlangen. Vader, Lisa en Sven gespten de ski's aan en trokken het bos in.

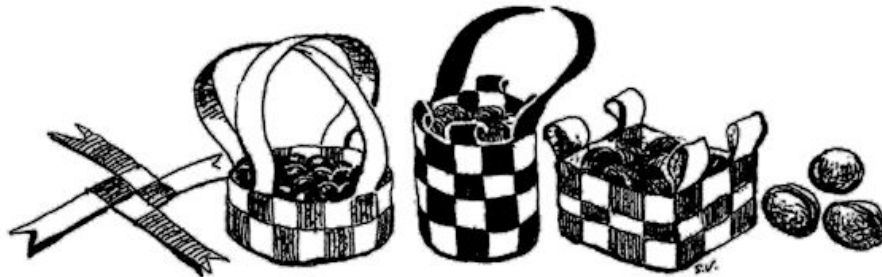
Lisa dacht eventjes aan de nieuwe, mooie ski's, die ze bovenaan het verlanglijstje gezet had. — „Stel je voor, dat er vanavond zo'n lang pak voor haar was. Wat zou zij dan rennen! Sven zou geen kans krijgen haar in te halen, als ze eens samen gingen skiën.”

Daar stonden ze, de hoge dennebomen met zachte witte sneeuw op de takken. En het was zo stil tussen de bomen; hier en daar zag je op de sneeuw de sporen van een haas of een vos. — „Die daar zullen we nemen,” zei Vader.

Het was een prachtige, rechte den, en Vader begon met de bijl te kappen. De boom viel op de zachte sneeuw onder gejuich van de kinderen. Nu begon het moeilijkste werk nog, nu moest de boom naar huis gebracht. Vader ging voorop, hij droeg de voet van de stam, achter hem kwam Sven, die het midden vasthield en Lisa als laatste met de top. Thuis in de zitkamer had Moeder de Kerstboompot al klaargezet. Daar naast stond de doos met de versieringen, die ieder jaar om deze tijd te voorschijn kwam en na Kerstmis op zolder weer weggezet werd tot volgend jaar. Sven en Lisa gingen aan het werk. De ster moest in de top bevestigd worden en dan de slingers van zilverpapier, rode kleine appeltjes, mandjes van papier met noten, die de kinderen zelf gemaakt hadden in allerlei kleuren. De Kerstbonbons maakten ze door in gekleurd, dun papier, babbelaars te rollen. Sven bond er een draadje om en zo konden ze hangen tussen de slingers en de kaarsjes in de boom.

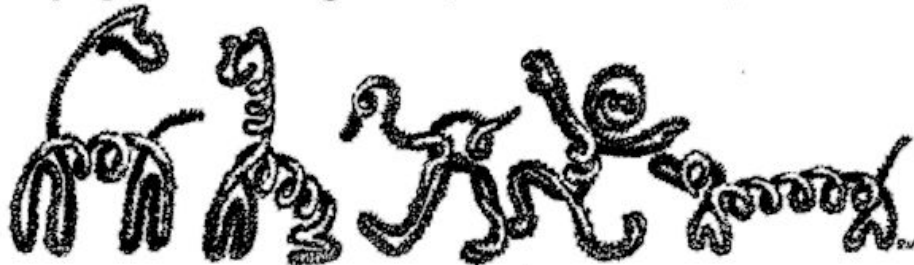

Tot de dag van de „Kerstboomplundering” blijven ze daar hangen; dat is pas na de feestdagen. Dan worden alle buurkinderen uitgenodigd om de boom „te plunderen”. Dat is een heerlijk feest. Ze zingen en dansen in een kring

rondom de Kerstboom tot 's avonds laat, doen spelletjes en leuke dingen, totdat Moeder aankondigt, dat het nu tijd is om de boom „uit te kleden”. Alle versieringen gaan er af, en worden in de doos gelegd, behalve de bonbons, die mogen de kleine gasten opeten. Onder hoerageroep wordt dan de lege Kerstboom uit het raam gegooid en het feest is afgelopen.

Maar Lisa en Sven dachten nog niet aan de Kerstboomplundering, want nu ging het er juist om de boom zo mooi mogelijk te maken voor vanavond. Ze hadden het heel druk. Toen de boom klaar was waren de Kerstcadeautjes aan de beurt. Ze moesten versjes maken en pakjes inpakken met rode linten er omheen. En omdat het Kerstpakjes waren, moesten ze ze met lak verzegelen, want het hele huis moest naar lak ruiken op Kerstavond, dan pas wist je dat het echt Kerstmis was. Lisa had een kleedje voor Moeder gemaakt, waar ze erg trots op was. Vader zou pijpeschoonmakers krijgen, waarvan Lisa allerlei bestjes gemaakt had. Ze glimlachte, toen ze er aan dacht, wat een werk

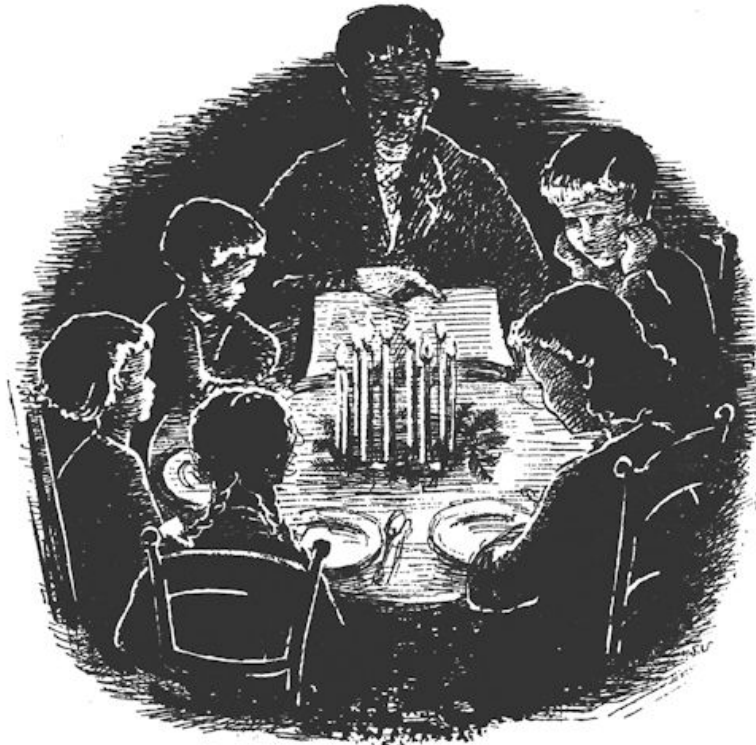

Vader zou hebben om ze uit elkaar te peuteren als hij ze ging gebruiken! Het was niet gemakkelijk om versjes te verzinnen, als je gedachten telkens gingen naar de avond en wat je dan zelf krijgen zou.

Intussen was het al vier uur geworden en de Kerstmaaltijd stond te wachten, de kaarsen op tafel brandden en vader las het Kerstevangelie voor. Ze werden allen zo stil, zo stil voor het wonder van het kindeke in de kribbe in Bethlehem.

En oh, wat hadden ze allemaal een honger! Vader sneed de ham en van de worsten, de gehaktballetjes, kaas en zult mochten ze zoveel hebben, als ze

maar wilden. Maar Sven en Lisa wisten dat er ook nog wat anders zou komen en lieten een extra plekje in de maag over voor de rijstebrij. Met de rijstebrij is er iets bijzonders. Je mag er geen lepel van nemen, voordat je een „brijrijm”

gemaakt hebt. Lisa kon niets anders verzinnen dan: „In mijn rijstebrij zit geen selderij”. En hier kun je horen wat Sven dichtte: „Ik voel me als een lakei, als ik eet van de rijstebrij!”

Maar er zit ook een verrassing in de brij. In de keuken legt moeder er een amandel in. En diegene, die deze amandel krijgt, mag de kaarsjes later op de avond aansteken. Sven werd de gelukkige dit jaar.

Na het eten spande Vader het paard voor de slee en met zijn allen reden ze naar de Kerstavondwijding in de kerk. Daar brandden de kaarsen al en het koor begon prachtig te zingen van: „Stille Nacht, heilige Nacht”. Als de slee straks door de zachte sneeuw terug rijdt en de belletjes om de hals van het paard vrolijk tingelen, kunnen Sven en Lisa nauwelijks stil zitten. Thuisgekomen holt Sven metéén naar de Kerstboom en steekt de kaarsjes aan. Daar staat nu de denneboom te pronken in het licht en stil zitten ze er allen omheen, ongeduldig wachtende op — ja, op wat denk je? De Kerstman! Waar vandaan moet hij nu komen? Sven en Lisa weten het wel maar hun kleine broertje en zusje niet. En als Vader straks zegt, dat hij wat tabak moet gaan kopen, want

dat had hij in al die drukte vergeten, knipoogt Sven tegen Lisa. Want Vader gaat zich nu verkleeden als Kerstman.

Met de zak vol cadeaux op zijn rug kwam Vader, neen het was Vader niet meer — hij was nu immers de Kerstman — binnen. Wat had hij een lange witte baard en wat een borstelige wenkbrauwen, die Kerstman! Een rode broek en een dikke mantel van schapenbont had hij aan en een rode muts op. Toen hij met een zware stem het versje van het eerste pakje begon te lezen, keek klein zusje wat angstig. Ze geloofde vast en zeker dat het de echte Kerstman was en ze werd een heel klein beetje bang. Lisa was vol spanning of ze werkelijk een paar ski's zou krijgen. In de zak kon geen langwerpige pakje zitten. Maar misschien toch! Het was een drukte met touwtjes en papier. De twee kleintjes gilden van plezier, als er iets voor hen was. En de pakjes voor Vader moesten op een hoop worden gelegd, want — ja, hij was nog niet terug met zijn tabak!! De zak was tenslotte leeg en Lisa zuchtte al een beetje, totdat er iets van achter het gordijn te voorschijn werd gehaald. Lisa zag het, dat konden niet anders dan de nieuwe ski's zijn. En ze waren voor haar bestemd! Kijk toch eens, wat een mooie glimmende latjes zij uit het papier haalde! Oh, wat zou zij nu skiën! Het grootste gedeelte van de Kerstvacantie lag nog voor haar. Door de witte bossen zou ze glijden en langs de glooiende hellingen zou ze in volle vaart naar beneden suizen. Heerlijk!

Allen tezamen dansten ze nu rond de Kerstboom en Moeder speelde de Kerstliedjes op de piano. Vader was nu ook terug en had zijn pakjes al geopend. Maar al gauw kregen de kinderen slaap en iedereen ging naar bed.

Op de morgen van de 25e December zouden ze vroeg opstaan. Want om 5 uur begint dan al de kerkdienst. Ze zouden zich flink inpakken tegen de kou en Vader zou het paard weer voor de slee spannen en dan gingen ze op pad.

Overal zag je dan de mensen naar de kerk rijden — en op alle sleden stonden fakkels te branden. O, wat was dat altijd prachtig: een lange lichtende rij van sleden, die allemaal dezelfde weg gingen: naar de verlichte ramen van de kerk. Daarna kwam het aller-mooiste. Dat zouden Sven en Lisa nooit vergeten: het prachtige zingen in de kerk — zo vroeg in de nog donkere morgen, en al die blijde gezichten. Ja — dan begreep je het allerbest dat het met dat kindeke Jezus toch iets heel bijzonders moest zijn!

